

Św. Hieronim (ok. 347 – 418). Biogram

Papież Damazy zlecił św. Hieronimowi pracę nad uporządkowaniem łacińskich wersji Pisma św. Jednocześnie Hieronim szeroko propagował życie monastyczne, pozyskując dla niego wielu kandydatów. W tym celu pisał wiele listów i instrukcji. Doradzał umiarkowanie w postach i praktykach ascetycznych, stałe zajęcie, kontakt z książką. Zalecał życie w grupie, bo życie w samotności jest narażone na wiele niebezpieczeństw – pisze o św. Hieronimie O. Marian Kanior OSB w książce „Historia Monastycyzmu Chrześcijańskiego. T.1 Starożytność”

Osobliwym mnichem, a zarazem krzewicielem życia monastycznego na Zachodzie był św. Hieronim, jedna z najwybitniejszych postaci w dziejach Kościoła na przełomie IV/V wieku. Urodził się w bogatej rodzinie około 347 r. w Strydonie, położonym między Dalmacją, a Panonią. W 360 r. przybył do Rzymu, gdzie podjął i kontynuował studia klasyczne do 367 r. W 365 r. przyjął chrzest z rąk papieża Liberiusza (352-366) i rozpoczął życie ascetyczne. Podczas podróży do Trewiru w 367 r. zapoznał się z życiem monastycznym, zapoczątkowanym tam pod wpływem św. Atanazego. W latach 368-373 przebywał wśród mnichów w Akwilei, pogłębiając swoje życie wewnętrzne. Odnalazł tam swego przyjaciela z czasu studiów rzymskich, Rufina, który go wprowadził do biblioteki uczonego ascety Paula de Concordia. Od tego czasu także Hieronim łączył życie ascetyczne z pracą naukową, oddając się coraz bardziej studiom pisarzy katolickich. Szczególnie pociągały go studia nad Pismem św. W latach 375-378 prowadził życie pustelnicze na pustyni Chalcydyckiej koło Antiochii, gdzie utrzymywał kontakt z mnichami. Pod wpływem jakiegoś nadprzyrodzonego znaku zajął się studiami biblijnymi. W tym celu podjął naukę języka hebrajskiego. Prześladowany przez mnichów syryjskich za swoje poglądy teologiczne, powrócił do Antiochii, w 368 r. został wyświęcony na kapłana. Pęd do wiedzy ułatwił mu zawarcie znajomości z uczonym ascetą Ewagriuszem, czego dalszą konsekwencją były lekcje egzegezy i pogłębianie znajomości języka hebrajskiego. W 380 roku

przebywał w Konstantynopolu, gdzie słuchał wykładów Grzegorza Teologa, odkrył egzegezę Orygenesusa i zapoznał się z Grzegorzem z Nyssy.

Po powrocie do Rzymu w 382 r. Hieronim został sekretarzem papieża Damazego (366-384), który zlecił mu pracę nad uporządkowaniem łacińskich wersji Pisma św.

Po powrocie do Rzymu w 382 r. został sekretarzem papieża Damazego (366-384), który zlecił mu pracę nad uporządkowaniem łacińskich wersji Pisma św.

Jednocześnie Hieronim szeroko propagował życie monastyczne, pozyskując dla niego wielu kandydatów. W tym celu pisał wiele listów i instrukcji. Doradzał umiarkowanie w postach i praktykach ascetycznych, stałe zajęcie, kontakt z książką. Zalecał życie w grupie, bo życie w samotności jest narażone na wiele niebezpieczeństw. W roku 383 zaczął organizować spotkania ascetyczno-biblijne patrycjuszek rzymskich (Marcella, Paula i inne). W roku 385, po śmierci papieża Damazego, gdy zabrakło protektora, przeniósł się do Palestyny. Dołączyły się do niego Paula z córką Eustochią i inne niewiasty. Po odbyciu pielgrzymki do Syrii i Egiptu, po zwiedzeniu Ziemi Świętej osiadł ostatecznie w Betlejem w 386 r., gdzie Paula wybudowała dwa klasztory, żeński i męski, kilka schronisk dla pielgrzymów i szkołę dla młodzieży. W obu klasztorach zaprowadzono równe traktowanie mnichów i mniszek, niezależnie od pochodzenia socjalnego. Hieronim, żyjąc życiem mniszym i organizując to życie, równocześnie pracował nad Pismem św. W niedziele i święta głosił homilie, w tygodniu wykładał mnichom Pismo św. a po nocach pisał komentarze do Biblii. W latach 390-405 pracował nad tekstem Biblii łacińskiej, słynnej Wulgaty, jednego z wielkich pomników erudycji i literatury starożytności chrześcijańskiej. Kilkakrotnie musiał opuszczać Betlejem wraz z mnichami, z powodu najazdu plemion arabskich w 402 r, i w 412 r. Zmarł 30 września 419 lub 420 roku.

O. Marian Kanior OSB

Biogram pochodzi z książki *Historia monastycyzmu chrześcijańskiego*;
Wydawnictwo Unum, 1993.

Sfinansowano przez Narodowy Instytut
Wolności - Centrum Rozwoju
Społeczeństwa Obywatelskiego
ze środków Programu Rozwoju
Organizacji Obywatelskich
na lata 2018 - 2030

Ministerstwo
Kultury
i Dziedzictwa
Narodowego.

Dofinansowano
ze środków Ministra
Kultury i Dziedzictwa
Narodowego